

A fürdés evolúciója

Dátum: 30.4.2019

Hazaérsz egy hosszú nap után, megnyitod a csapot és elmerülsz egy kád forró fürdőben. A csobogó víz átmossa a testedet és a lelkedet egyaránt. Ezt az érzést kergethették az ősidőkben is, amikor a fürdésnek leginkább vallási és spirituális vonzata volt. Utánajártunk, hogyan került a kád az otthonokba. Fürdőtörténelem röviden.

A fürdés manapság a mindennapi élet része, a fürdőszoba pedig minden otthon -egyik- központi helyiségét jelenti. El sem tudjuk már képzelni, hogy ne legyen fürdőnk. A RAVAK egy korábbi [kutatásból](#) az is kiderült, hogy ugyanannyian esküsznek egy kád forró vízre, mint egy a zuhanykabinra, de azért be kell látnunk, hogy kikapcsolódásra, lazításra semmi sem alkalmasabb egy jó fürdőnél. Utazzunk most együtt vissza az időben és nézzük meg, hogyan fürdöztek ősaink!

A kezdetek

Ősaink számára a fürdésnek leginkább vallási és mágikus jelentősége volt, mintsem higiéniai szerepe. Az idő múlásával azonban az emberek egyre inkább rákaptak a fürdő nyújtotta élvezetekre tisztálkodás, lazítás és a közösségi élet miatt.

A maiakra leginkább hasonlító első kádat Krétán találták. A magas lábakon álló hatalmas agyagedény a Kr. e. 13. századból származik, a tudósok úgy tartják, a vizet a híres háromlábú üstökben forralták a hellének.

Az ókori Görögországban a fürdőnek egyébként is nagy hagyománya volt, híres szónokok és filozófusok méltatták a fürdő testre és lélekre gyakorolt áldásos hatásait. Közfürdőbe járni is bevett szokás volt.

Mit köszönhetünk a rómaiaknak?

Sok egykori provinciában a mai napig láthatjuk római fürdőök nyomait, a közfürdők pedig annyira a kultúrához tartoztak, hogy a rómaiak mindenhol fürdőt építettek, ahol meleg vízű forrást találtak. Sőt, a birodalom területén bérházakban is alakítottak ki fürdőket, bár ezek inkább hasonlítottak medencére, mint fürdőkádra. Az ún. insulae-kat a földszinten rendezték be és a ház lakói használták. Innen ered a spa szó is, amely a sanus per aquam (egészséges a víz által) kifejezésből származó betűszó.

Török fürdők

A török hódoltság alatt Magyarországon is sok fürdő (hamam) épült, amelyek közül néhány ma is üzemel Budapesten. A fürdőknek vallási háttere is volt, de lehetett masszíroztatni is és kozmetikai, szépsészeti kezeléseket is végeztek. Kevesen tudják, hogy ezek a fürdők a mai szépségszalonok elődjai, a török fürdőkben ugyanis vallási előírás szerint lehetett szőrteleníttetni, különböző pakolásokat és testradírt kérni.

Koszorú középkor

Téves az a feltételezés, hogy a középkorban nem tisztálkodtak az emberek. Mosakodtak ők, csak ritkábban, körülbelül 2 hetente csupán. Sőt, a középkorban a fürdés a közösségi életet is jelentette, általában többen ültek és beszélgettek egyetlen kádban. A fürdés a pestisjárvány idején kezdett el veszíteni népszerűségéből: úgy gondolták, hogy a víz a bőrön keresztül juttatja be a kórokozókat a szervezetbe. Ahogy minden hóbot, úgy ez is elmúlt és a rendszeres fürdés szépen lassan visszatért a mindennapokba.

Hazai terep

Kanyarodjunk most vissza Magyarországra! Az áttörést itthon a 19. század végén Általános Szaniter Gyártó Vállalat és a Kohler gyár jelentette, amely öntöttvas kádakat állított elő, így a folyamatosan kialakuló fürdőszobákban rendszeres elemmé vált a kád.

Az igazi forradalmat a '70-es évek hozták el az akril kádakkal. Az új műanyaggal nagyon könnyű dolgozni, hőre lágyul és könnyen formálható, így az akril nagyban meggyorsította a tömeggyártást.

Napjainkban a kád a fürdőszoba díszje, a fürdőszoba pedig valóságos szentélyként funkcionál. Az akrilkád rengeteg lehetőséget tartogat, hiszen szinte bármilyen forma alkotható belőle, nem véletlen, hogy számtalan tervezőt inspirál.

A legfrissebb trendnek a [szabadon álló akril kádak](#) számítanak, amelyek tökéletesen ötvözik a stílust a praktikummal.